

— Ваше Высочество, каза усмихнѫть непроникнѫто, Вамъ що ви е ако царскытъ палаты изгорятъ и ако голѣмцы ся исколятъ? Всяка италіянска развалина служи като основа на ваштъ силѣ. Ваше Высочество не трѣба да жалите освѣнъ испанскютъ кръвь. Дайте ми двадесетъ подничари (лагжмчіи) за три дни и въ три дни отгорѣ вашата войска ще стане да не може да ся нападне, защото и послѣднето зрѣнце пупалъ (барутъ) ще бѫде подъ ваша власть.

— И пупалътъ отъ твърдынѣтъ на Сент-Елмѣ и на прѣградіята и той ли?

— Рекохъ всичкытъ и ся истѣлкуввамъ, приложи. Васило, като сочаше подземеліята отъ дѣто излѣзе. Този подникъ (лагжмъ) най голѣмыйтъ въ Неаполь, другъ пѣтъ допираше отъ еднѫ странѣ до морето, а отъ другѫ ся съединяваше съ подницитъ на твърдынитъ. Въ дѣтинство то си азъ съмъ ловилъ мышкы въ тѣзи непроходни сводове, и то за да прѣдпазъ пупалницитъ (джипхане) отъ натичанието водѣ прѣзъ мышите дупки. И тѣй ако отворите тѣзи пупалници скрытомъ

— Разбирамъ! разбирамъ! извика вдѣхновенъ дукътъ и даде на мишловецъ, съ поржкютъ за подничари една платничка (кисѣж) пълна съ жълтици. Наистинѣ стига ти умѣть Йосифе!

— Азъ ще ви кажѫ, ваше Высочество че нищо не ся укрыва отъ остроуміето ви, отговори смиренно мишловецътъ, като тури въ пазъ платничкютъ и поржкютъ

— И кой ще избѣгне отъ рѣцѣтъ ми сега! приложи Дукътъ като стискаше заплашително бушницютъ си (юмрукъ), щомъ си напомни подницитъ.

